

то. Голъмата рѣка и голъмото море се разпръсватъ въ малки рѣки и въ малки морета. Малките мисли, чувства и постежки сѫ получени отъ голъмите. Когато голъмото не може да се обхване изцѣло, то се раздробява на малки части, и по този начинъ става достаенно за обикновения човѣкъ. Дойде ли една малка мисълъ въ ума ви, едно малко чувство въ сърдцето ви и една малка постежка въ волята ви, вие трѣбва да ги приемете, да имъ дадете възможность да се проявятъ. Тѣ представяте процесъ, който се е започналъ вече и трѣбва да се завърши.

— Защо човѣкъ трѣбва да вѣрва въ Бога?

— За да се стреми къмъ нѣщо. Вѣрата е стремежъ. Който не се стреми къмъ Бога, той е осажденъ на смъртъ.

Често хората говорятъ за вѣра и за безвѣрие. Нѣкои отъ тѣхъ назвагъ, че сѫ вѣрващи, а други — безвѣрници. Последните казватъ, че не вѣрватъ въ Бога, не вѣрватъ въ другъ свѣтъ, освенъ въ физическия. Въ този смисълъ, тѣ не сѫ абсолютно безвѣрници, но не вѣрватъ въ това, въ което другите хора вѣрватъ. Обаче, тѣ вѣрватъ въ паритетъ, въ насилието и др. Тѣ не сѫ безвѣрници, но фанатици. Въ какви ли не кумири вѣрватъ хората! Азъ бихъ желалъ да срещна човѣкъ, който да е абсолютно свободенъ отъ заблуждения и който абсолютно да не вѣрва. Каква вѣра е тази, ако човѣкъ днесъ вѣрва въ доброто, а на дру-